E. J. O'SULLIVAN, Pres.

WINNIPEG

BusinessCollege

Etableradt 1882.

är Canadas ledande institut i Telegrafi, Stenografi och alla handelsämnen.

Belönades med första priset vid världsutställningen i St. Louis för dess arbete och metoder.

Dag- och aftonskola — individuell undervisning. Förmånliga platser anskaffas åt alla utexaminerade duglige elever

Vi gifva äfven undervisning per korrespondens

Skrif eller telefonera. Main 45 efter katalog och närmare upplysningar.

Winnipeg Business College

Cor. Portage Ave. and Fort St., Winnipeg, Can.

LEONS

välkända möbel- och Hardware butik erbjuder denna vecka följande godköp:

Byrå med Komod.

Köksbord.

Ytan af ek, polerad, nyttiga och vackra möbler.

Specielt denna vecka **$9.95**

Specielt denna vecka

Storlek 3	fot	$2.50
" 3½	"	3.00
" 4	"	3.50
" 5	"	4.00

Nedsatta priser på alla slags snickareverktyg.
KOM TIDIGT medan desssa godköp räcka!

LEONS

605—609 MAIN ST. Telefon. Main 1082.

Skicka Er säd till

Continental Grain Co. Ltd.

223 GRAIN EXCHANGE, WINNIPEG, CAN.

De metoder vi använda att handhafva försändelser af säd äro oöfverträffade. Vi se efter gradering och utskeppningar och uppgöra räkningar prompt.

Ett försök skall öfverbevisa Er.

Några af våra
Extra försäljning höggradiga

Elektriska apparater.

	Reg.	Nu.
1 st. 8 Lt. Art Glass Dome	$90.00	$40.00
4 st. Bronsfigurer, $45 till	70.00	20.00
4 Lt. Square Fixtures	10.50	7.00
3 Lt. Fixtures	4.50	3.00
2 Lt. Fixtures	3.50	2.50

Vårt hela lager reducer adt porportionellt. På alla glasvaror en tredjedel rabatt.

Shipman Electrical Co.

403 Portage Avenue, Cor Kennedy Street.

'Phones, Main 4917-9971.

Nykomna landsmän och landsmaninnor

kunna gratis erhålla undervisning i engelska.

Lektioner gifvas på kvällarna efter slutadt arbete.

För närmare upplysningar besök eller tillskrif

CANADA TIDNINGENS REDAKTÖR.

LANDTBRUK

Olika mejeriaffalls värde vid svingödning.

Förliden höst företogs vid en försöksstation en del jämförande försök för utronande af olika mejeriaffalls värde som svinfoder.

Försöksdjuren uppdelades i fem grupper.

Grupp I fick vassle, grupp II pasteuriserad skummjölk, grupp III opasteuriserad skummjölk, grupp IV hälften vassle och hälften kärnmjölk samt grupp V kärnmjölk.

Den högsta medelvikten uppnådde grupp IV, hvilken erhöll blandad vassle och kärnmjölk, den lägsta däremot grupp V, kärnmjölksgruppen. De näst högsta och näst lägsta vikterna uppnådde grupperna III och II, som erhöllo opasteuriserad och pasteuriserad skummjölk, under det att vasslegruppens, grupp I, medelsvikt låg midt emellan och sålunda angaf medeltalet af alla försöksgruppernas medelviktsiffror.

Resultatet är ju öfverraskande nog, hvad betraffar det låga utbytet af kärnmjölksfodringen. Man har tillskrifvit detta den höga syregraden och kärnmjölkens utspädning genom tvättning af smöret.

Då försöken emellertid närmast torde vara att betrakta som förberedande, skall det bli intressant att se, i hvad mån fortsatta försök konfirmera, hvad man tycker sig finna.

Håll svinens vattenho ren.

Ingenting är af större vikt för svinens behållande vid hälsa och hull, än födans största möjliga renhet, samt rent vatten, och detta kan endast åstadkommas genom att hålla svinhon ren. För att hindra de större djuren att klifva upp i hon med fötterna kunna mellanbalkar med tio a tolf tums afstånd med fördel anbringas tvärs öfver hon. Dessa mellanbalkar böra dock vara af tillräcklig höjd, att förhindra djuren att klifva öfver dem, och de böra icke bilda några afbalkningar i själfva hon, utan med sin undre kant löpa paralellt med hons öfre. Smågrisarna böra vänjas att redan vid tredje eller fjärde veckan inställa sig vid hon för att intaga sin ranson jämte de äldre svinen, hvarigenom de blifva bättre i stånd att tidigt reda sig själfva. De bästa svinhoar tillverkas af gjutjärn eller cement, men i brist däraf kunna goda sådana förfärdigas af tall- eller furuplankor. Ek eller annan hårdved bör icke användas emedan de lätt syrsätta födan och antaga en sur lukt, som menligt inverkar på både födan och svinets aptit. Ett af de viktigaste vilkoren är emellertid att grundligt rengöra hon mellan hvarje mål, så att inga kvarblifna rester få stå och surna eller blifva bemängda med orenlighet. Det är äfven af vikt att hålla en särskild ho för vattnet, så att djuren hafva ständig tillgång härpå, och bör äfven denna ho hållas så ren som möjligt, och friskt vatten ifyllas efter hvarje rengöring, som bör äga rum flera gånger om dagen. Om dessa regler strängt iakttagas är faran för sjukdom bland svinkreaturen mindre, och deras välbefinnande skall visa sig äfven vara ägarens välbefinnande.

Bärkons skötsel.

Under sommaren bereder landtmannen sin åker för kommande flerårigа sädes- och höskördar. Han nöjer sig icke endast med att gödsla jorden, utan han bearbetar och dikar den samt försöker på flera andra sätt förskaffa åt åkern ny, frodig växtkraft. Detta allt gör han i den fasta förhoppningen att åkern med ränta skall ersätta hans möda.

I ladugårdshushållningen finnes en liknande "trädestid", skrifves i en landtbrukstidskrift. Kornas sintid är ju äfven den en period, som ingen inkomst ger, och kan sålunda väl jämföras med åkerns oräntabla trädesår.

Om landtmannen som åkerbrukare förstår sätta värde på ett rationellt trädesbruk, bör han väl såsom kreatursägare med lika goda skäl kunna uppskatta kornas sintid. På samma sätt som jordbrukaren höjer sin åkers växtkraft, kan äfven kreatursägaren under kornas sintid i hög grad befordra sina kors afkastningsförmåga. Vi få nämligen minnas, att maskineriets arbetsförmåga i väsentlig mån beror af dess magasinerade kraft. Häraf beror sålunda äfven kornas förmåga att öfverföra åkerns fett. Nutiden, denna vetandets och kunnighetens tidrymd, kan äfven i här ifrågavarande afseende lämna goda råd. Må vi därför genomgå några för kreatursekonomiens höjande nödiga, enkla åtgärder, bland dessa främst bärkons beredande för sin kommande mjölkningsperiod.

Vi må begynna med kons sinläggning. Denna är ju alldeles som förberedelsen till "trädestiden" och kan närmast jämföras med en inom den rationella kreatursskötseln verkställd "höstplojning". Vid sinläggningen är den viktigaste åtgärden att öfervaka mjölkens förminskning i juret. Det inträffar nämligen ofta att mjölken åter börjar droppa, eburu kon redan en tid stått sin. Denna mjölk, som ofta är ostartad, klumpig och illaluktande, måste noggrannt bortskaffas, om än däraf skulle fås endast några droppar.

En fullkomlig förkasslig sed är att begynna utmjölka kor före barningen.

Olika foder för mjölkkor.

Härom uttalar sig den framstående auktoriteten på utfodringslärans område professor Marcker i Halle på följande sätt:

"Hafre såsom foder åt mjölkkor uppskattas ej på långt när så som den otvifvelaktigt förtjänar. På mjölken utöfvar hafren en egendomlig inverkan. 3 1-3 pounds hafre per dag och djur förmår icke blott höja mjölkafkastningen och mjölkens fetthalt utan ock att fördelaktigt inverka på mjölkens och smörets smak.

Jag hade för någon tid sedan tillfälle att smaka på mjölken från tvenne ladugårdar, hvarest korna voro af samma ras och utfodringen i hufvudsak var lika. Mjölken från ladugården A. hade en angenäm söt smak men den var ej så aromatisk som den från ladugården B. Denna skillnad i smaken förvånade mig. Mjölken från förstnämnda ställe hade en svag mandelsmak och berodde sannolikt på utfodring af mjölkkorna med jordnötskakor.

Häraf torde man få anse såsom bevisadt att hafre utöfvar ett gynnsamt inflytande på mjölkens smak samt lämpar sig väl att förbättra såväl denna som smaken på smöret.

Att hafre utöfvar en fördelaktig inverkan äfven på mjölkens fetthalt, måste jag antaga på grund af den omständigheten, att mjölken från ladugården B. alltid innehöll 0.5 proc. mera fett än den från A. Emellertid hade jag ej tillfälle att bestämma fetthalten i mjölken från A. sedan man äfven där börjat utfordra mjölkkorna med hafre.

Många hysa den åsikten, att kornas utfodring med silage inverkar på mjölkens smak, ja, det tros till och med att mjölk från dessa kor icke är hälsosam. Denna åsikt, att silagefoder inverkar menligt på mjölken, synes dock vara tämligen ogrundad.

Vid Illinois' experimentstation har man sökt utröna hur härmed förhåller sig och resultatet har gifvit vid handen, att silage som foder icke inverkar på mjölkens smak eller hälsosamhet. Man gaf en hjord mjölkkor 40 pounds majssilage per dag tillsammans med lite klöfverhö och kornsad. Mjölken från de sålunda utfordrade korna jämfördes med mjölk från kor, som icke fått silage. Mjölken standardisérades till fyra lika från båda hjordarna. Med andra ord, den behandlades i allo lika.

Därefter underkastades profver af båda slagen en undersökning. Beträffande smaken, som ju hvem som hälst kunde utgöra genom att dricka ett glas, visade sig, att ingen skillnad förefanns, åtminstone kunde de 291 personer, som afsmakade mjölken, icke ange någon skillnad. Somliga tyckte om ena slaget, somliga om andra slaget. (De visste naturligtvis icke i förväg hvad det var för mjölk de drucko, så de förlitade sig endast på sin smak.)

Omkring 60 procent af de profvande föredrogo mjölk från kor, som fordrats med silage, 29 procent föredrogo mjölk från kor som icke fått silage, och 30 procent föredrogo inte det ena slaget framför det andra.

Häraf synes framgå, att silage, äfven om fodermängden är så hög som 40 pounds per dag, som väl får anses som maximum, icke inverkar menligt på mjölkens smak.

Ur militärlifvet.

Öfversten: — Är det sannt, att ni förlofvat er med gamle Björks dotter, Björk, millionären, menar jag?

Kaptenen: — Ja, herr öfverste, en soldat skall ju salja sitt lif så dyrt som möjligt.

•

Sergeanten: — Hvad är 37:an i det civila?

— Mineralog.

— Hvarför skall han svänga med latin? Han är väl helt enkelt vichyvattensfabrikant, kan jag förstå.

•

Korporalen (talar till beväringen): — Värnplikten, pojkar, de' ä' en ren välsignelse för er. Här får ni gå i lag me' fölk å lära er veta hut. De' ä' annat, de', än att gå hemma på bonnlande' och spratta gödsel. Sköter ni er, så kan ni avangsera bå' framåt och bakåt, i fredstid till general och i krigstid till korpral. — Gud bevare konungen! Höger och vänster om, marsch!... När ni får hem en liter, så sag mej te!

•

Korporalen förklarar för rekryterna, huru de skola göra honnör vid olika tillfällen.

— Nu ska' vi praktiskt visa, hur ni ska' förhålla er. Föreställ er nu, att jag ä' den kungliga vagnen, som far förbi vakten.

Och därmed trafvar han fram och åter flera gånger, utan att rekryten A. gör den minsta rörelse.

— Hör du, din dumskalle! ryter korporalen. Hvarför gör du inte honnör för den kungliga vagnen?

Rekryten: — Då finns ju ingenting i den, vet ja'.

Kvinnan och hemmet

Blommor i hemmet.

Konsten att sköta och ordna dem.

De rosor och de blader,
De göra mig så glader.

Så tycka vi och känna vi rik njutning, när vi se de fagra blomsterängarna i midsommarprakt, lofdungarna i septembersolens glans eller kanske ännu mer vid vårens allra första små spåda, prófvande ulltassar och tussilago. När vi gå därute, bryta vi så gärna några kvistar och plocka några blommor här och några där för att "sätta in". Vi vilja så gärna fånga något af friskheten och skönheten från vägar och stigar, från skogar och ängar, och hålla det kvar inom våra fyra väggar, så massivt och väl ombonade. Och ha vi så lyckligen fört hem ett uns af vildmarkens skatt i fuktad mossa, att ej vår varma hand förstör den, så gå vi att ordna den i vaser och glas. Var det därför den var plundrad? Förstörde vi kanske någon liten blåsippkoloni, när vi ovarsamt bröto de vackraste, i vår förtjusning att återse dem? Sårade vi hasseln för hårdt, när vi bröto de längsta hängena? Ack, nej, där fanns en sådan rikedom af växtkraft och skott.

Men hvar stå de väl? i kristallskålar och Rörstrandsvaser, nog så dyrbara och eleganta och vackra, men passa väl just de blommorna i den vasen? Äro de inte för höga och vasen för låg? Tar inte vasens färg helt bort blommornas? Den i Japan högt skattade konsten att ordna blommor och grenvärk, så att till och med hvarje komposition har sitt särskilda namn, blir ju lätt strängt enformig och skematisk, men den har oneklig ett starkt berättigande såsom all värklig konst. Vi västerländingar ha mycket att lära af dem, som under svunna år hållit högt i ära och utvecklat det, som vi under just samma tid skattat ringa och oansenligt. Men inte kunna vi ha en vas till hvarje slag af blommor, säger ni förskräckt. Ähnej, inte just det. Men så småningom kommer man underfund med att ett visst slags blommor passa bättre i en vas på dess särskilda plats än öfver hufvud taget några andra. Till exempel en ljus porslinsvas i närheten af en grön lampa med gröngul skärm. Gula tulpaner stämma bäst öfverens med omgifningen, "kläda"; röda gå också bra; blå blommor passa ej till rummet i öfrigt. Senvinterns och vårens tulpaner och narcisser ersättas af försommarens Trollius och smörblommor i otaliga variationer, senare gula prästkragar, ringblommor och till sist chrysanthemum, och se'n komma åter vårens alla lökar. Enbart grönt, t. ex. ormbunkar, är också vackert. Dessa förtjäna sitt särskilda kapitel, då de dekorera och fylla sin plats väl, äro kanske något dystra, men hållbara och fordra liten omvårdnad. De ta sig bra ut i vaser af de mäst skilda slag, höga och låga, mörka och ljusa, af kristall eller lera. Liljekonvaljer äro däremot mera pretentiösa. De tala för sig själfva, och, om jag så får uttrycka mig, vasen får icke säga något; bäst är kanske en låg, rätt vid, grön vas. De måste ha gaussa mycket blad att stödja sig mot och få ej stå för tätt. I väl vald belysning kunna de värka som äkta pärlor, dallrande mot de gröna bladen. Med sin ljufva doft äro de också efterlängtade gäster i ett blomsterälskande hem. För att få blommorna att stå glest i en vid vas fyller man den med mossa, som ger stöd åt hvarje stjälk. Framför allt måste man ge akt på hur de växa ute, om de stå i stark sol och dager eller mera i skuggan, om de stå tillsammans med andra blommor. Kabbelöken ser just ingenting ut, men bredvid den filafärgade Carlamine får den en oväntadt djup, guldfärgad ton, blir vacker och skönhetsmättad. Ju mer man sysslar med blommor, dess mer säregen skönhet upptäckes, desto strängare blir man vid sammanställningen, kanske nästan japanes. Men nej, dit ha vi långt än. Särskildt lockande äro höstlöfven i sina tusenskiftande nyanser. Men de äro svåra. Somliga fordra den starkaste dager, andra åter göra sig bäst i skymning. Praktfullt är höstlöf tillsammans med en högröd gladiolusart i en mörk Rörstrandsvas. Ett vemodigt intryck, som ett sista afsked, ge de blådaggiga slånbären tillsammans med brunt löf i en grågrön vas af norsk lera. Rönnbären äro högt skattade "höstvänner", som lysa och glädja i anspråkslösa krukor. Hvad man alltid måste ge akt på är vasens läge. Om den ses nedifrån eller uppifrån, från alla sidor eller endast från en. Man kan ha ordnat blommorna, så att de äro riktigt vackra, då man ser dem uppifrån, sätter så upp vasen på en hög hylla, ett skåp eller dylikt och blir förvånad öfver att den ingenting allt ser ut. Har man värkligen ordnat sina blommor, kan det ju ej komma i fråga att hvarje dag byta om vatten, utan får man nöja sig med att fylla på, och då tågra visa tecken till att misspryda, göra om hela uppsatsen. För att vattnet skall hålla sig klart så länge som möjligt, får man se till att det ej är för mycket stjälkblad däri. Särskildt är detta fallet med chrysanthemumarter, såväl vilka som odlade, hvilka i allmänhet hålla sig friska länge, om de ha rikligt med vatten och ej stå för tätt.

Ett särskildt kapitel är dekoreringen af det dukade bordet, där man får taga hänsyn till så många olika faktorer för att få en vacker helhetsvärkan. En anspråkslös och enkel prydnad för en vårfäst är ju blåsippor. En låg skål midt på bordet och ett litet lågt glas vid hvarje kuvert. Blad och blommor böra vara ordnade så, att man inte ser något af glaset, och dagern falla så, att den vårfriska blå fargen kommer till sin fulla rätt. Och det är väl just denna "fraicheur", som gör ett så godt och betagande intryck. Jag såg en gång ett enkelt hem långt uppe i norr, där de mörka furugrenarna voro den enda dekoreringen. Det gaf ett kallt, nästan ödsligt intryck. Jag såg det en sommardag, när ängarnas vackraste blomster lyste från bord och hyllor i hvarje vrå. Och de fyllde och värmde, gåfvo glans och rikedom åt det hela.

Ett vackert hem gör sinnet gladt och humöret godt, och det arbete vi offra på att samtala och ordna några af markens fagraste blomster är en gärd så god som någon åt hvardagstrefnad och helgdagsstämning, åt skönhet i lifvet.

Asmund Karason.

Skratt och spratt

Absolut korrekt tid.

Vid en militärstation i Egypten, strax utanför Cairo, tillkännagifves den precisa middagstiden hvarje dag medelst ett kanonskott. Men en gång tyckte den kommenderande officeren sig märka, att denna tidsbestämning icke alltid var fullt exakt, och han kallade därför till sig den artillerikonstapel, som hade saken om hand, och frågade honom, hur han bar sig åt för att få fullt säker tid.

— Jag ser på min klocka naturligtvis, svarade konstapeln troskyldigt.

— Ja, men hur kan ni veta, att den går absolut rätt? frågade Officeren vidare.

— Äh, jag går in till Cairo med den ett par gånger i veckan och låter en urmakare justera den förklarade konstapeln tryggt.

Officeren var emellertid en nyfiken man, och följande dag begaf han sig in till Cairo och uppsökte den urmakare, som konstapeln anlitade.

— Hur får ni er standard-tid? frågade han honom.

— Genom middagsskottet från er kanon, naturligtvis, svarade urmakaren.

Brefvet till Karl XII.

Det hände en gång på postkontoret i en Norrlandsstad, att en ung man steg in och frågade, om det fanns något bref till Karl XII.

Den vid disken tjänstgörande "postisen" sökte först genom ignorerande tystnad förmå ynglingen att aftåga och afstå från vidare försök till drift. Men, då postkunden envisades med sin begäran att få veta, om det inte ändock fanns något bref till Karl XII, blef han utan vidare utvisad.

När någon tid därefter breffacken vitijades, gjorde emellertid samme postman en upptäckt, som kom honom att känna sig ganska enkel. Där fanns nämligen verkligen, i K-facket, ett bref till Karl XII! Och det kom sedermera i dagen, att den så obarmhärtigt utvisade kunden under denna signatur korresponderade med sin käresta.

Bästa Liniment

eller smärtstillare för den mänskliga kroppen.

GOMBAULT'S

Caustic Balsam

Den har ingen like.

FÖR — Den genomtränger, lindrar och helar, och för gamla sår, blåDEN — nader och svulster, skafsår utvärtes, krafta och liktorMANSKLIGA — nar, etc., har Caustic Balsam ingen like som KROPPEN. — liniment.

Vi vilja säga till alla som köpa den, att den icke innehåller något giftämne och är därför oskadlig till utvärtes bruk. Flitigt användande skall bota många kroniska sjukdomar och linimentets lämpar sig utmärkt till utvärtes bruk.

Ett fullkomligt, säkert och säkert botemedel för natsjukdomar, bröstkommor, ryggvärk, vrickningar, svulster, diftuci, lungsjukdomar, röjmatism och styfva leder.

Aflägsnar ömheten, styrker musklerna.

Cornhill, Texas. — "En flaska Caustic Balsam gjorde mera godt för min röjmatism än $130.00 betalda i doktorsräkningar." Otto A. Bryer.

Pris $1.50 pr flaska. Säljes af apotekare eller sändes af oss pr express mot förutbetalning. Skrif efter broschyr "R".

THE LAWRENCE-WILLIAMS Co.
Toronto, Ont.

Hvem är lots här, ni eller jag?

I fjol somras — så berättar en tysk tidning — måste kejsarjakten "Hohenzollern" en gång taga lots, då det gällde att styra in i en Nordsjöhamn. Lotsen stod på sin plats och kommenderade, och han märkte icke, att kejsaren kom och ställde sig strax bakom honom.

Kejsaren, som ju anser sig själf vara en fullärd sjöman, började så lägga sig i styrningen, gifvande lotsen ett vänligt råd.

Då vände lotsen sig halft om och röt med bister stämma:

— Hvem är lots här, ni eller jag?!

Kejsaren tappade i första häpenheten alldeles konceptena och gick utan att säga ett ord in i sin hytt. Men efter en liten stund kom han tillbaka med en stor bundt goda cigarrer, som han lade bredvid honom, i det han skrattande sade:

— Det är ni, som är lots här!

Tåghastighet så det förslår.

En amerikan och en engelsman hade inlåtit sig i liflig diskussion angående hastigheten på järnvägarna i sina respektive länder. Så sade engelsmannen:

— Om ni vill se ett hastigt expresståg, så res med vår "Flying Dutchman". När ni passerar telegrafstolparna, påminna de er om tänderna i en finkamm — de förefalla stå så nära hvarandra.

Amerikanen blef ej svaret skyldig.

— Det var inte så dåligt, genmälde han, men vi ha snabba tåg ute i västern, vi också, vill jag hoppas. Vid ett tillfälle skulle jag resa till Chicago, och min hustru stod på plattformen för att säga mig farval. När hvisslan blåste till affärd, stack jag ut hufvudet för att kyssa min hustru, som jag trodde, men fann, att jag kysst svansen på en ko omkring tio mil längre ned på linjen. Ja, jag tror, att vi inte sakna snabba expresser, vi håller, främling.

En turkisk fabel.

Så kallar en engelsk tidning följande lilla historia:

En kvinna, som vandrade framåt en väg, såg plötsligt en man komma efter sig.

— Hvarför följer ni efter mig? frågade kvinnan.

— Emedan jag älskar er! blef svaret.

— Min syster, sade kvinnan, som kommer efter mig, är mycket skönare än jag. Gå till henne och tala om kärlek.

Mannen vände sig om, och då han upptäckte en kvinna med fult ansikte, blef han missnöjd, återvände till den första och sade:

— Hvarför bedrog ni mig?

— För att se, om ni talade sanning, när ni sade er älska mig. Om ni verkligen älskade mig, hvarför gick ni då bort för att se på en annan kvinna?

Prenumerations-blankett

Härmed närslutes $..... som är resterande balans på min prenumeration af Svenska Canada-Tidningen från .....
till .....

Jag sänder också $..... som prenumerationsafgift för nästa år
från ..... till .....

Mitt namn är .....

Adress .....

Jag önskar MÅNADSUPPLAGAN FÖR HEMLANDET gratis tremsänd under hela år 1910 till följande personer i Sverige:

Namn .....

Adress .....

Namn .....

Adress .....